

kelsesværdigt, for jeg synes da egentlig, det var de folkevalgte politikere, der skulle beslutte det, og ikke en domstol med nogle dommere, som på ingen måde er folkevalgte.

Men jeg kan forstå, at ordføreren så har et problem med den helt konkrete miljødøm. Skal det forstås sådan, at ordføreren fra Venstre er enig i det forslag til vedtagelse, som jeg har fremsat, og som jo helt klart siger, at vi ikke skal acceptere den miljødøm, som overdrager den magt og suveræniteten, uden at det er en beslutning, der er taget af folkevalgte politikere eller befolkningen ved en folkeafstemning?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Nu er EU et forpligtende samarbejde, og derfor skal vi naturligvis rette os efter dommen. Derfor kan vi ikke stemme for Enhedslistens forslag.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg synes, det er meget ærgerligt, at Venstre her i Folketingssalen i dag siger: Vi er virkelig uenige i det, der er sket, vi er uenige i dommen, men vi vil ikke gøre noget ved det. Er det ikke en noget slatten holdning?

Og er det ikke samtidig utrolig udemokratisk, at den her overførsel af magt jo faktisk lå i EU-forfatningen, som i øjeblikket ligger død, og mens vi har tænkepause, bruger EF-Domstolen åbenbart tænkepausen som røgslør til alligevel at gennemføre en magtoverførsel til EU, som ville være blevet gennemført, hvis der var blevet stemt ja til EU-forfatningen? Så er det ikke en lidt slatten holdning, der kommer fra Venstre? Og er det ikke totalt udemokratisk, at man på den måde gør grin med de franske og hollandske vælgere, der stemte nej til EU-forfatningen?

Kl. 11.30

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg synes hverken, at EF-Domstolens virkemåde er slatten eller udemokratisk. Jeg forsøgte tværtimod at redegøre for, at der er nogle andre retstraditioner, og det er jo ikke kun EF-Domstolen, der har andre retstraditioner, det er der en stribe af de andre lande, der også har. Det er jo sådan set Danmark, der adskiller sig lidt fra de øvrige, ved at vi meget, meget sjældent ser danske domstole gå ind og afgive egentlig sådan dynamiske domme. Vi har set det f.eks. ved Tvind og ved Maastrichttraktaten i sin tid, men ellers er det jo

ikke typisk, at vi ser det herhjemme. Og det er jo det, der får os til at sige: Hvad er nu det, der foregår her?

Men jeg mener ikke, der er tale om noget udemokratisk. Tværtimod redegjorde jeg jo for den tradition, man har i EF-Domstolen. Den udvider sit beslutningsgrundlag til at gælde både det, der står i den eksisterende traktat – altså ikke forfatningstraktaten – om miljøbeskyttelse og så det, der står i direktivet.

Som hr. Rune Lund siger, lå der allerede i forbindelse med forfatningstraktaten på tegnebrættet en formulering på det her område, og sådan er det jo også i EU-systemet. Når man finder ud af, at der er noget, der ikke fungerer godt nok undervejs, så forsøger man at tilpasse traktaten, så den her sag kommer vi da til at drøfte igen. Måske ikke i regi af den forfatningstraktat, vi kender i dag, men jeg er da sikker på, at det er et emne, der stadig væk vil stå højt på dagsordenen.

Formanden:

Tak til fru Charlotte Antonsen. Så er det hr. Svend Auken som ordfører.

Svend Auken (S):

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige tak til forespørgerne for at have rejst den her forespørgsel. Jeg var selv med til at rejse sagen for justitsministeren umiddelbart efter dommen, og vi havde et udbytterigt samråd i Europaudvalget om den her sag. Vi har senere hen haft høring om det her spørgsmål, og vi har også indbyrdes haft mange lejligheder til at diskutere det her spørgsmål. Så derfor synes jeg kun, det er helt rigtigt at tage debatten herved til Folketingssalen.

Dernæst vil jeg gerne sige tak til justitsministeren, for jeg synes faktisk, at vi fik en virkelig god gennemgang af, hvad dommen siger, og hvad dommen ikke siger, og jeg kan i det hele tilslutte mig den fremstilling af retstilstanden, som justitsministeren giver udtryk for, herunder også at dommen i sig selv ikke giver et klart svar på, hvordan den skal fortolkes, hvad dens videre virkninger er, og at der derfor er god mening i, at Danmark i fortsættelsen understøtter den restriktive fortolkning ved at intervenere i den sag, der nu er anlagt, og i andre tilsvarende sager.

Det restriktive i den her situation består jo i, at vi er af den opfattelse, at dommen ikke betyder, at man kan bestemme konkret, hvilke sank-